

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6584/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина Алексинац, чији је пуномоћник Дражен Мијатовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 464/2021 од 15.11.2024. године, на седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 464/2021 од 15.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 464/2021 од 15.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 910/2019 од 02.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је Уговор о снабдевању електричном енергијом у породичној стамбеној згради на адреси тужиоца у селу ..., општина Алексинац за ЕД ... престао да важи дана 01.09.2013. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 464/2021 од 15.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П 910/2019 од 02.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је одбијањем тужбеног захтева да се утврди да је Уговор о снабдевању електричном енергијом у породичној стамбеној згради на адреси тужиоца престао да важи, с обзиром да су се протеком рока од годину дана од дана извршене обуставе електричне енергије само стекли услови за искључење, али не долази до раскида уговора о снабдевању по сили закона, сходно одредби члана 147. став 1. и 2., 154. став 1. Закон о енергетици („Службени гласник РС“ бр.57/2011) и члана 67. Уредбе о условима испоруке снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“, бр. 63/2013).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5 и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета суду дана 09.10.2019. године. Вредност предмета спора је 4.000,00 динара, а спор је вођен по правилима спора мале вредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**